Ankenævnet for Forsikring

Den 3. maj 2017 blev i sag nr. 89839:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har haft kaskoforsikring hos Tryg Forsikring A/S. Han klager ved sin advokat over, at selskabet har opsagt bilforsikringen med tilbagevirkende kraft til tegningstidspunktet og som følge heraf har afvist at yde dækning for et anmeldt tyveri af hans bil.

Selskabet har ophævet klagerens bilforsikring og afvist at yde dækning med henvisning til, at klageren har afgivet urigtige oplysninger ved tegningen af forsikringen, og at selskabet ikke ville have tegnet forsikringen, hvis rigtige oplysninger var givet, jf. forsikringsaftalelovens § 7, jf. § 6, stk. 1. Selskabet har subsidiært anført, at klageren, såfremt nævnet måtte nå frem til, at selskabet har været uberettiget til at opsige klagerens bilforsikring med tilbagevirkende kraft, ikke har sandsynliggjort, at bilen er bortkommet ved et dækningsberettigende tyveri.

I bilag vedlagt klageskema af 9/9 2016 har klagerens advokat bl.a. anført følgende:

> "Det fremgår af afgørelsen, at Tryg ophæver min klients forsikring med tilbagevirkende kraft til tegningstidspunktet den 1. juli 2015, hvorefter Tryg afviser at udbetale erstatning i forbindelse med, at min klients ovennævnte bil den 7. november 2015 blev stjålet fra adressen … / ….
>
> Det fremgår af afgørelsen, at Tryg endvidere bestrider, at der er indtrådt en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed i form af tyveri af bilen, hvorfor Tryg også af denne grund afviser at udbetale erstatning.

Ad ophævelse af min klients forsikring med tilbagevirkende kraft
Min klients personbil, reg.nr. …, blev efter hans erhvervelse af denne forsikret hos forsikringsselskabet ...

Som følge af uoverensstemmelser mellem min klient og [andet selskab] vedrørende forsikringens præmiefastsættelse (oprindeligt fastsat til kr. 17.556,00, efter opsigelsen berigtiget til 8.149,96 kr.), rettede min klient i juni 2015 henvendelse til Tryg forsikring med henblik på en overflytning af bilforsikringen.

Som det fremgår af Trygs afgørelse af 11. marts 2016, rettede Tryg efter aftale med min klient på denne baggrund henvendelse til [andet selskab] med henblik på at forestå det nødvendige i forbindelse med forsikringens overflytning (nytegning hos Tryg og afslutning hos [andet selskab]).

Som det videre fremgår af Trygs afgørelse, skrev Tryg i denne forbindelse den 11. juni 2015 til min klient, at fortrydelsesfristen hos [andet selskab] var overskredet, at Tryg derfor tidligst kunne opsige forsikringen hos [andet selskab] pr. den 1. juli 2015, og at min klient derfor ville skulle betale for den periode, han havde været forsikret hos [andet selskab].

Tryg meddelte i ovennævnte henvendelse af 11. juni 2015 til min klient, at Tryg havde afsluttet min klients forsikring hos [andet selskab]. Tryg gjorde ikke på noget tidspunkt min klient opmærksom på, at betaling – endsige øjeblikkelig betaling – var en nødvendig og afgørende betingelse for forsikringstegningen hos Tryg. Dette uanset at [andet selskab] – som det fremgår af Trygs afgørelse af 11. marts 2016 – til Tryg har/havde oplyst, at min klients forsikring hos [andet selskab] ophørte pr. 23. maj 2015 som følge af manglende præmiebetaling.

Tilsvarende modtog Tryg efterfølgende uden bemærkninger præmiebetaling fra min klient for perioden fra tegningstidspunktet og frem til skadeanmeldelsen som følge af tyveriet den 7. november 2015.

Det bemærkes endelig, at min klient, da Tryg i forbindelse med skadeanmeldelsen gjorde ham opmærksom på restancen hos [andet selskab] straks betalte beløbet.

På denne baggrund er det min klare opfattelse, at betingelserne for at ophæve min klients forsikring med tilbagevirkende kraft ikke er opfyldt, navnlig idet Tryg – da Tryg påtog sig at afslutte min klients forsikring hos [andet selskab] – ikke behørigt har gjort min klient opmærksom på, at forsikringstegningen hos Tryg var afgørende betinget af præmiebetaling til [andet selskab].

Tryg henviser i sin afgørelse til en kendelse fra 1999 (nr. 50.467) fra Ankenævnet for Forsikring, hvor ankenævnet på grund af sagens konkrete omstændigheder fandt, at en forsikringstager ikke kunne have været uvidende om, at det for forsikringsselskabet var en relevant omstændighed, at den tidligere forsikring hos et andet forsikringsselskab var blevet slettet på grund af manglende præmiebetaling, og hvor forsikringsselskabet derfor var berettiget til at annullere forsikringen. Tryg har ikke nærmere redegjort for, hvorledes min klients sag skulle være sammenlignelig med den pågældende sag.

Jeg skal i denne forbindelse understrege, at den blotte konstatering af, at en tidligere bilforsikring ikke var betalt på tegningstidspunktet, selvsagt ikke i sig selv berettiger en ophævelse/annullering af den senere forsikring. Herunder kan jeg blandt andet henvise til ankenævnets afgørelse nr. 80.015 af 16. januar 2012.

Tryg henviser i sin afgørelse til, at min klient i forbindelse med forsikringens tegning har afgivet urigtige oplysninger, og at Tryg uden disse urigtige oplysninger ikke ville have antaget forsikringen. Idet min klient bestrider ethvert kendskab til nogen form for afgivelse af urigtige oplysninger, har jeg ved mit brev af 3. august 2016 opfordret Tryg til nærmere at redegøre for denne påstand. Tryg har ikke ved sin fastholdelse af afgørelsen imødekommet min anmodning. Jeg forstår imidlertid Trygs manglende gentagelse af påstanden således, at man anerkender, at min klient på intet tidspunkt har afgivet urigtige oplysninger til forsikringsselskabet.

Det bemærkes for den gode ordens skyld, at min klient ikke var pålagt skærpede vilkår og ikke var opsagt hos [andet selskab], da han den 20. maj 2015 tegnede forsikringen hos Tryg.

Tryg gør yderligere gældende, at min klient i forbindelse med overflytningen af bilforsikringen ikke kan have været uvidende om, at det for Tryg var en betingelse, at den tidligere bilforsikring i [andet selskab] var betalt og ikke i restance på grund af manglende præmiebetaling, og at min klient således ved ikke at oplyse Tryg om restancen i det mindste har udvist grov uagtsomhed. Idet min klient bestrider ethvert kendskab til den nævnte betingelse, har jeg ved mit brev af 3. august 2016 opfordret Tryg til nærmere at redegøre for denne påstand. Tryg har ikke ved sin fastholdelse af afgørelsen imødekommet min anmodning. Jeg forstår imidlertid, at Tryg anerkender, at min klient på intet tidspunkt – hverken direkte eller indirekte – er blevet orienteret om, eller på anden måde givet nogen rimelig anledning til at mistænke, at det for forsikringsdækningen hos Tryg var en betingelse, at den tidligere bilforsikring i [andet selskab] var betalt.

Min klient er som privat forbruger uden nogen særlig indsigt i forsikringsforhold, hvorfor Tryg – som professionel forsikringsudbyder – bærer risikoen for den mangelfulde kommunikation, herunder den tilsyneladende kommunikationsbrist mellem forsikringsselskabet [andet selskab] og Tryg i forbindelse med forsikringstegningen og i den efterfølgende periode frem til skadestidspunktet. I denne sammenhæng skal det påpeges, at Tryg jf. vedlagte e-mail af 18. december 2015, efter skadesanmeldelsen, blot henviste til min klient til at betale den skyldige præmie hos [andet selskab] (hvilket min klient straks imødekom). Først ved brev af 11. marts 2016 fandt Tryg anledning til at gøre gældende, at restancen skulle have betydning for forsikringsdækningen hos Tryg.

Sammenfattende er det således min klare opfattelse, at Tryg ikke er berettiget til at ophæve forsikringen med tilbagevirkende kraft.

Ad nægtelsen af, at der er indtrådt en forsikringsdækket begivenhed

Det i Trygs afgørelse anførte kan vanskeligt læses anderledes, end at Tryg beskylder min klient for strafbar assurancesvig, hvilken alvorlige påstand jeg stiller mig aldeles uforstående over for, idet jeg samtidig bemærker, at Tryg da heller ikke i øvrigt har foretaget nogen skridt i denne anledning.

For så vidt angår den påståede manglende dokumentation for værdien af eftermonteret ekstraudstyr – herunder at min klient ikke har været opmærksom på muligheden for at tegne dækning udover standarddækning på kr. 30.000,00, ses ikke, hvordan dette med nogen rimelighed skulle have betydning i forhold til vurderingen af, om der er indtrådt en forsikringsdækket begivenhed. Det bemærkes, at jeg forstår på min klient, at han i denne sammenhæng flere gange har henvist Tryg til at rette henvendelse til sin mekaniker - … v/… (ejer) på tlf. … og '…' (mekaniker) på tlf. ... For en ordens skyld bemærkes videre, at

det ikke er korrekt, når Tryg anfører, at der ikke kan skaffes reservedele til den pågældende bilmodel, idet min klient oplyser, at der findes velassorterede sælgere i såvel … som ....

Min klient har til mig oplyst, at han for at spare afgiftsudgifter – efter råd fra enten politiet eller sin forhenværende advokat – afmeldte den stjålne bil få dage efter tyveriet. At Tryg tilsyneladende mener, at også denne omstændighed skal have betydning i forhold til anerkendelsen af tyveriet, er mig uforståeligt.

Tryg anfører, at min klient til politiet skulle have oplyst, at det eventuelt kunne være familie eller venner, som havde lånt bilen, og at min klient ville undersøge dette nærmere. Jeg skal gøre opmærksom på, at jeg ikke er i besiddelse af den givne politirapport, hvorfor jeg ikke har mulighed for at konstatere, om dette faktisk er indholdet. Min klient har imidlertid over for mig understreget, at dette i alle tilfælde ikke er en korrekt gengivelse. Rettelig har min klient i forbindelse med anmeldelsen haft en ganske uformel drøftelse af sagens omstændigheder med politiet. Herunder har min klient foreslået – eller accepteret politiets forslag om – at forhøre sig hos sin familie, om familien havde set eller hørt noget af betydning for sagens opklaring.

For så vidt angår Trygs øvrige anbringender kan navnlig bemærkes, at det selvsagt ikke af min klient kan forventes, endsige kræves, at han nærmere kan redegøre for, hvorledes tyveriets gerningsperson(er) har omgået den monterede startspærre. Den blotte konstatering af omgåelsen må selvsagt lægges til grund. Tilsvarende ses Trygs vurdering af, at bilen skulle være svært omsættelig og derfor generelt uattraktiv for tyve, at være uden nævneværdig relevans. Tryg henviser til ankenævnets kendelse af 29. juni 2016 i sag nr. 89009, hvor ankenævnet som følge af sagens helt særlige omstændigheder – herunder navnlig at der var tale om anmeldelse af to samtidige tyverier og oplysninger om klagerens meget anstrengte økonomi – kunne acceptere forsikringsselskabets afslag på at udbetale erstatning. Sagens omstændigheder ses ingenlunde at være sammenlignelige med omstændighederne i nærværende sag.

Sammenfattende kan min klient naturligvis i det hele fortsat henholde sig til sagens politianmeldelse, hvortil jeg henviser.

Jeg imødeser ankenævnets afgørelse i sagen."

Hertil har selskabet i brev af 7/10 2016 til nævnet bl.a. gjort gældende:

"Jeg har modtaget Ankenævnets brev af 19. september 2016 vedlagt klageskema fra vores kundes advokat. Af klagen fremgår det, at vores kunde er utilfreds med, at vi har opsagt hans forsikring med tilbagevirkende kraft og som følge deraf afvist erstatningspligten i forbindelse med tyveri af bil. Subsidiært finder vi ikke, at tyveriet er sket ved en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed.

Vores kunde har tegnet en ansvars- og kaskoforsikring med forsikringsbetingelser 1502. Forsikringen er tegnet med en selvrisiko på 3.235 kr. ved enhver skade.

…

Indtegning og ophævelse af … 2,7 XVT med reg.nr …

Vores kunde kontaktede os første gang d. 6. maj 2015 og fik et tilbud på ovennævnte bil. Tilbuddet blev accepteret d. 20. maj 2015 og samme dag, fremsendte vi en elektronisk opsigelse til [andet selskab]. Opsigelsen blev accepteret af [andet selskab] d. 21. maj 2015 og med opsigelsesdato 1. juli 2015.

Vores kunde kontaktede os ved mail af 10. juni 2015, hvor han bad os kontakte ham hurtigst muligt. Han henviste til, at vi havde indgået en aftale med ham om, at bilforsikringen skulle afsluttes hos [andet selskab] og at han havde aldeles, store og vigtige problemer med dem nu.

Ved mail af 11. juni 2015 gjorde vi vores kunde opmærksom på, at fortrydelsesfristen i [andet selskab] var overskredet og at bilforsikringen først kunne overtages pr. 1. juli 2015, hvilket i øvrigt også var oplyst telefonisk. Vi gjorde endvidere vores kunde opmærksom på, at han skulle betale præmie for den tid, bilen havde været forsikret i [andet selskab].

I forbindelse med vores undersøgelse af tyverisagen (gennemgang af denne følger senere) blev vi opmærksomme på, at vores kunde havde været i restance hos [andet selskab] allerede inden han kontaktede os. Vi har fået oplyst af [andet selskab], at første rykker for betaling blev fremsendt d. 26. april 2015 og at vores kunde allerede der blev gjort opmærksom på, at såfremt han ikke betalte forsikringen, ville dækningen udgå d. 23. maj 2015.

Som det fremgår af Registreringsbekendtgørelsen § 8 stk. 1, så kan der ikke tegnes forsikring for et motordrevet køretøj, hvis forsikringstageren skylder præmie for samme køretøj i andet selskab. Dette er selvfølgelig også årsagen til, at vi i forbindelse med indtegningen oplyste vores kunde om, at han skulle betale for den periode han havde været forsikret i [andet selskab].

Vores kunde undlader dog at orientere os om restancen- endda på trods af, at vi direkte har spurgt ham, om han er blevet pålagt skærpede vilkår eller er blevet opsagt i tidligere selskab.

Vores kundes advokat henviser i den forbindelse til, at vores kunde hverken var pålagt skærpede vilkår eller opsagt, da han kontaktede os. Dette er for så vidt korrekt, men det ændrer dog ikke på, at vores kunde, allerede på det tidspunkt hvor han henvender sig til os første gang, er vidende om, at han er i restance i [andet selskab] og han er ligeledes vidende om, at han ikke har tænkt sig at betale til [andet selskab]. Det afgørende må således være vores kundes kendskab til restancen og fortielsen af denne.

Med udgangspunkt i dette er det vores opfattelse, at vores kunde ved grov uagtsomhed har afgivet urigtige oplysninger i forbindelse med tegningen jf. FAL § 7. Hvis vi havde vidst, at han var i restance, ville vi ikke have tegnet forsikringen og vi har derfor ophævet forsikringen med tilbagevirkende kraft jf. FAL § 6 stk. 1.

Vores kundes advokat henviser endvidere til en mail af 18. december 2015, hvor vi bad vores kunde indbetale restancen hos [andet selskab], men at konsekvensen af restancen først blev oplyst ved brev af 11. marts 2016. Jeg kan i den forbindelse oplyse, at vores kunde allerede i starten af december 2015 blev kontaktet af vores undersøgelseskonsulent og således var bekendt med, at forsikringen var tegnet i strid med registreringsbekendtgørelsen, hvorfor han ikke kan have været uvidende om, at det faktum at han var i restance og havde været det ved aftalens indgåelse, kunne have konsekvens for erstatningens udbetaling.

Vi har i forbindelse med afgørelsen henvist til ankenævnskendelse 50467, hvor selskabet får medhold i, at forsikringstageren burde være vidende om, at det var afgørende for selskabet og indgåelsen af aftalen, at forsikringstageren var i restance i andet selskab med

samme bil. Vores kundes advokat forstår ikke henvisningen til denne sag og henviser i stedet til ankenævnskendelse 80015.

Den helt afgørende forskel er, at det i kendelse 50467 er samme bil, som klager ønsker at tegne forsikring for - nøjagtig som i nærværende sag, hvilket giver anledning til igen at henvise til Registreringsbekendtgørelsen § 8 stk. 1. og det faktum, at man som kunde - uanset forsikringskendskab eller ej - er vidende omkring restancen og at man ikke har tænkt sig at betale restancen og bevidst fortier det overfor selskabet.

Vedrørende kendelse 80015 så er der tale om tidligere biler og det tidligere selskab har afskrevet deres tilgodehavende, hvorfor klager ikke kunne betragtes som værende i restance på det tidspunkt, hvor der blev indgået en ny aftale.

Tyveri af … 2,7 XVT med reg.nr. … d. 7. november 2015
Indledningsvis skal jeg oplyse, at allerede fordi vi ophæver forsikringen med tilbagevirkende kraft, afviser vi erstatningspligten for tyveri af ovenstående bil. Subsidiært er det vores opfattelse, at der ikke er sket en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed.

Vores kunde kontaktede os telefonisk d. 9. november 2015 og oplyste, at bilen var blevet stjålet fra … i … mellem fredag d. 6. november 2015 kl. 22.00 og lørdag d. 7. november 2015 kl. 17.00.

Vores kunde oplyste endvidere, at han var i besiddelse af kundens eneste nøgle, at han havde købt bilen for 180.000 kr. ca. 1 år forinden og havde monteret for ca. 70.000 kr. ekstra udstyr på den.

Som led i en normal procedure blev sagen overgivet til vores undersøgelseskonsulent og vi blev i den forbindelse opmærksomme på, at vores kunde til politiet havde oplyst, at han ville undersøge med familie og venner, om de eventuelt kunne have lånt bilen. Dette stemmer imidlertid dårligt overens med, at vores kunde oplyste ved anmeldelse, at han havde været i besiddelse af bilens eneste nøgle i hele gerningstidsrummet.

Jeg gør opmærksom på, at der ikke er optaget en egentlig politirapport, men at politiet har oplyst følgende telefonisk:
'TALT MED POLITIET STATION ... POLITIET HAR NOTERET AT BILEN ER STJÅLET FRA … NR. 29 I TIDSRUMMET D. 6.11.15 KL. 21 TIL KL. 16 DEN 7.11.
KUNDEN OPLYSTE UOPFORDRET, AT HAN TIL TIDER LÅNER BILEN UD TIL FAMILIE OG VENNER, OG AT HAN HAVDE FORHØRT SIG HOS DEM, MEN INGEN AF DEM HAVDE LÅNT BILEN. HAN HAVDE IKKE OPLYST NÆRMERE TIL POLITIET OMKRING NØGLER':

På det foreliggende grundlag finder vi ikke anledning til at stille spørgsmålstegn ved rigtigheden af politiets oplysninger.

Bilen er forsynet med startspærre, hvorfor den som udgangspunkt ikke kan stjæles uden brug af rette nøgle. Eftersom vores kunde har været i besiddelse at bilens eneste nøgle, betyder det, at tyven, efter at have opbrudt dør og tændingslås, skal have været i besiddelse af det rette udstyr til omgåelse af startspærren. Udstyret er både bekosteligt og i det hele taget er det en tidskrævende affære, idet der skal kodes en ny transponder, dvs. en ny nøgle, ind i systemet, således at bilen kan startes.

Som oplyst til vores kundes advokat, så er det vores opfattelse, at biltyve, som er i besiddelse af det rette elektroniske udstyr, ikke vil finde vores kundes bil attraktiv. Dette begrundes bl.a. med, at lige netop denne model er udgået på det danske marked, hvorfor der ikke kan skaffes reservedele til den og at vores erfaring viser os, at professionelle biltyve ikke går efter en 8 år gammel bil.

Hvad angår værdien af ekstraudstyret, så er det korrekt, at vores kunde har henvist os til [bilforhandler], men som det følger af de almindelige erstatningsbetingelser, så er det den der rejser et krav, som skal dokumentere værdien og rigtigheden af dette. Det er således ikke os, der skal indhente dokumentation for ekstraudstyret, men vores kunde som skal fremsende dokumentationen, hvilket er meddelt vores kunde flere gange. På trods af dette har han ikke fremsendt den behørige dokumentation.

Vores kundes advokat mener ikke, at det har betydning for sagen, at der kun er tegnet standarddækning på 30.000 kr. for ekstraudstyr. Jeg skal i den forbindelse oplyse, at dette i sig selv ikke har afgørende betydning, men vi finder det bemærkelsesværdigt, at man undlader at tegne dækning for hele værdien. Dette sammenholdt med sagens øvrige divergerende oplysninger, betyder at vi ikke kan komme til andet resultat, end at det ikke er sandsynligt, at bilen er blevet stjålet som følge af en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed.

Konklusion
På baggrund af ovenstående gennemgang er det vores opfattelse, at vores kunde ved grov uagtsomhed jf. FAL § 7 har undladt at fortælle os, at han var i restance i [tidl. selskab] med samme bil. Havde vi været vidende om dette, ville vi ikke have tegnet forsikringen og vi ophæver således forsikringen med tilbagevirkende kraft jf. FAL § 6 stk. 1. Alene på denne baggrund afviser vi erstatningspligten i forbindelse med tyveriet.

Skulle nævnet finde, at vi uberettiget har annulleret forsikringen, er det vores subsidiære opfattelse, at det ikke er sandsynliggjort, at bilen er forsvundet ved en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed.

Dette begrundes i følgende:

- Vores kunde har været i besiddelse af bilens eneste nøgle i gerningstidsrummet
- Vores kunde oplyser til politiet, at venner eller familie muligvis kan have lånt bilen, hvilket ikke er muligt, hvis vores kunde selv er i besiddelse af nøglen.
- Vores kunde afmelder selv bilen få dage efter tyveriet.
- Bilen er monteret med startspærre og kan ikke startes uden specialudstyr.
- Biltypen er ikke en attraktiv model for professionelle biltyve.
- Værdien af ekstraudstyret er ikke dokumenteret.

Vi fastholder således og på denne baggrund vores afvisning af erstatningspligten.

Jeg skal for god ordens skyld gøre opmærksom på, at blot fordi vi finder det usandsynligt, at bilen er stjålet ved en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed, så er det ikke ensbetydende med, at vi indgiver en politianmeldelse. Hvorvidt vi vælger at indgive en anmeldelse eller ej, beror på en individuel vurdering i den konkrete sag."

Ved brev af 9/1 2017 bad nævnets sekretariat selskabet om at oplyse, 1) hvorvidt forsikringen blev tegnet på baggrund af en skriftlig forsikringsbegæring, eller om forsikringen

blev tegnet pr. telefon. Nævnets sekretariat bad i den forbindelse selskabet om at 1a) fremlægge kopi af de oplysninger/informationer, der blev givet, samt 1b) oplyse hvad klageren var blevet spurgt om, og hvad han havde svaret. Herudover bad nævnets sekretariat selskabet om 2) at oplyse, hvorvidt det – i forbindelse med at være blevet bekendt med, at klageren var i restance i sit tidligere selskab som følge af manglende præmiebetaling – i overensstemmelse med forsikringsaftalelovens § 8 havde givet meddelelse til klageren om, at det ønskede at gøre urigtige oplysninger gældende.

I brev af 9/2 2017 til nævnet har selskabet anført følgende:

Ankenævnets reference 96839

Jeg har modtaget Ankenævnets brev af 9. januar 2017 og fremsender hermed svar på jeres spørgsmål.

1. Forsikringen er tegnet på baggrund af en telefonisk henvendelse fra vores kunde.

1a. Som led i normal procedure bliver alle kunder spurgt, om de er blevet opsagt eller er pålagt skærpede vilkår i tidligere selskab. Det har vores kunde svaret nej til.

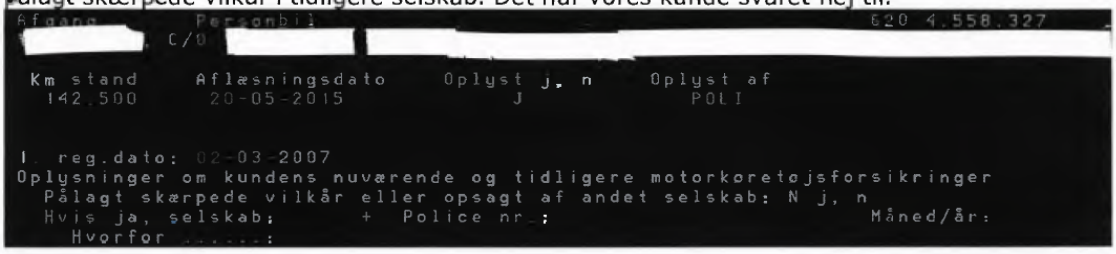

1b. Jeg vedlægger en kopi af policen og henviser i øvrigt til vores mail af 11. maj 2015, som er fremsendt med brev af 7. oktober 2016.

2. Vedrørende min henvisning til samtalen med vores undersøgelseskonsulent primo december 2015, så har jeg desværre misforstået vores sagsnotater. Det er først d. 17. december 2015, at skadebehandleren taler med vores kunde og oplyser, at man ikke kan tegne forsikring på samme bil, hvis man skylder penge i et andet selskab. Jeg henviser i den forbindelse til følgende notat.

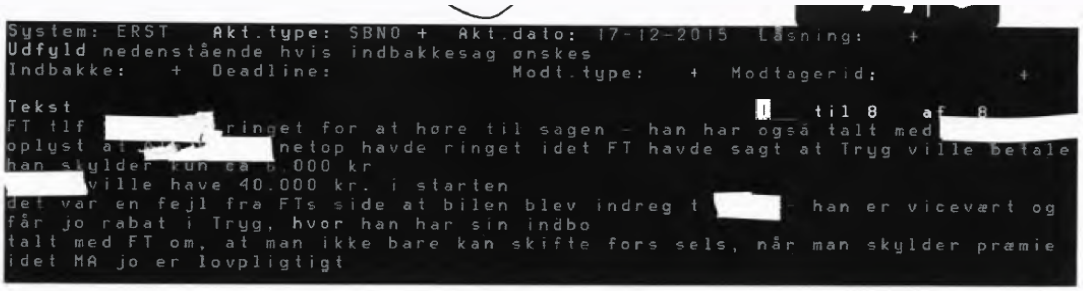

Jeg vedlægger endvidere vores mail af 18. december 2015.

Afslutningsvis må jeg henvise til, at vores kunde gennem hele forløbet har været vidende om, at han skyldte penge i

Herudover har selskabet fremsendt kopi af klagerens forsikringspolice samt kopi af selskabets mail af 18/12 2015 til klageren. Af mailen af 18/12 2015 fremgår blandt andet:

> "Hermed min e-mail, som du kan skrive til, når du har betalt den skyldige præmie til [tidl. selskab]."

Af klagerens forsikringspolice af 6/7 2015 fremgår det bl.a.:

"**Forsikringsaftalen gælder fra**	1. juli 2015 Forsikringsaftalen er nyoprettet
Forsikringens betaling	Betales månedsvis
Hovedforfald	1. juli
Forsikringens betingelser	For denne forsikring gælder forsikringsbetingelserne for Bilforsikring nr. 1502. Forsikringsbetingelserne findes på Min side på www.tryg.dk/min-side eller i e-Boks Du kan også kontakte os, hvis du ønsker betingelserne tilsendt
…	
Forudsætninger	Prisen er beregnet ud fra: - at bilen benyttes til beboelse - at bruger af bilen er : …, som er født ..,...,… og bor … .. . , …. …l - at det maksimale kørselsbehov pr. år er 15.000 km. Bilens kilometerstand er den 20.5.2015 oplyst til 142.500 km. Km-stand er oplyst i forbindelse med oprettelse/ændring af forsikring - at bilen ikke udlejes - at du er med i vores fordelsprogram Tryg Plus - at der ikke er anmeldt skader inden for de seneste 3 år - at hverken du eller din ægtefælle/samlever har haft skærpede vilkår eller har fået opsagt en bilforsikring i et andet selskab.

Skærpede vilkår betyder, at forsikringen er pålagt selvrisiko, højere pris eller at dækninger er fjernet.

Urigtige oplysninger

Ifølge Forsikringsaftaleloven kan afgivelse af urigtige oplysninger resultere i, at forsikringen ophæves fra ikrafttrædelsestidspunktet, at erstatningen bliver sat ned, eller erstatningen falder helt bort ved en skade. Derfor skal du straks rette eventuelle fejl i de oplysninger, du har afgivet.

Ændringer

Vær i øvrigt opmærksom på at du har pligt til at informere os ved ændringer i forsikringsforholdene. Du kan læse mere om hvilken ændringer, du har pligt til at oplyse os om i forsikringsbetingelserne."

I brev af 16/2 2017 til nævnet har klagerens advokat blandt andet bemærket:

"Til besvarelse af Forsikringsankenævnets brev af 9. d.s. skal jeg bemærke, at Tryg Forsikring afslutningsvis gentager, at min klient gennem forløbet har været vidende om, at han skyldte penge til [andet selskab].

Hertil skal på ny fremhæves, at Tryg Forsikring ikke i forbindelse med forsikringstegningen og min klients efterfølgende præmiebetalinger har gjort min klient opmærksom på, at betaling – endsige øjeblikkelig betaling – var en nødvendig og afgørende betingelse for forsikringstegningen hos Tryg. Endvidere kan jeg igen henvise til, at min klient straks betalte beløbet, da Tryg Forsikring i forbindelse med skadeanmeldelsen gjorde min klient opmærksom på restancen. Endelig var der, som det fremgår af sagen, tvist om restancens størrelse, der fra [andet selskabs] side endte med at blive nedskrevet endda meget betydeligt.

Min klient oplyser til mig, at han ikke mener, at han i forbindelse med forsikringstegningen blev spurgt om, hvorvidt han var opsagt eller pålagt skærpede vilkår i tidligere forsikringsselskab – og at han med sikkerhed kan sige, at betydningen heraf ikke blev drøftet. I alle tilfælde kan jeg på ny understrege, at min klient ikke var opsagt eller pålagt skærpede vilkår hos [andet selskab], da han den 20. maj 2015 tegnede forsikringen hos Tryg.

På denne baggrund fastholdes, at betingelserne for at ophæve min klients forsikring med tilbagevirkende kraft ikke er opfyldt, idet Tryg – som professionel forsikringsudbyder – bærer risikoen for den mangelfulde kommunikation, herunder den tilsyneladende kommunikationsbrist mellem forsikringsselskabet [andet selskab] og Tryg.

Jeg kan i øvrigt i det hele henholde mig til mit brev af 9. september 2016 og min klage af 3. august 2016 og understrege, at min klient på intet tidspunkt har afgivet urigtige oplysninger i sagen."

I brev af 10/3 2017 til nævnet har selskabet blandt andet anført:

"Det er vores opfattelse, at advokaten ikke kommer med nye oplysninger og at der af flere omgange er redegjort for hele indtegningssituationen, herunder informationen om betaling af præmie til [andet selskab]. Hvorvidt prisen i [andet selskab] var sat for højt og blev nedskrevet med et betragteligt beløb, er fuldstændig uvedkommende for sagen. Det afgøren-

de er, at vores kunde var vidende om, at han skyldte penge i [andet selskab] og at forsikringen var udgået på grund af restance.

Skulle Ankenævnet komme frem til, at vi uberettiget har ophævet forsikringen med tilbagevirkende kraft, vil jeg blot igen henvise til mit brev af 7. oktober 2016 og hele gennemgangen af selve tyveriet.

Vores kunde var under og efter tyveriet i besiddelse af køretøjets eneste nøgle. Bilen var forsynet med startspærre og der ikke er noget der indikerer, at den skulle være transporteret væk på anden vis end ved brug af rette nøgle. Dertil kommer at vores kunde til politiet oplyste, at han ville forhøre sig hos familie og venner, om de kunne have taget bilen. Det giver ingen mening eftersom han flere gange har oplyst, at han hele tiden har været i besiddelse af nøglen.

Vi fastholder således subsidiært, at vores kunde ikke har sandsynliggjort, at bilen er forvundet ved en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed, hvorfor vi ikke kan betale erstatning.

Vi har ikke yderligere kommentarer og afventer herefter, at nævnet tager stilling til sagen."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen.

Af selskabets mail af 11/6 2015 til klageren fremgår det bl.a.:

"Som jeg nævnte overfor dig i telefonen, kunne jeg tidligst opsige din forsikring d. 1. juli 2015, da fortrydelsesfristen hos [andet selskab] var overskredet.

Det betyder, at du skal betale for den periode, du har været forsikret hos [andet selskab]. Jeg nævnte også for dig, at du ville få et forhøjet gebyr ved opsigelse, da forsikringen har været i kraft i under 1 år.

Jeg har afsluttet din forsikring hos [andet selskab]."

Af selskabets brev til klageren af 11/3 2016 fremgår blandt andet:

"**KORT OM INDTEGNINGEN AF BILFORSIKRING HOS TRYG**
Vi har tidligere talt om, at du ved indtegning i Tryg Forsikring A/S var blevet gjort opmærksom på, at den skyldige præmie for bilen … hos [tidl. selskab], skulle betales før en indtegning af bilen hos Tryg Forsikring A/S.

Dette var en klar betingelse, idet Tryg Forsikring ikke må tegne forsikring for en bil, hvor der skyldes præmie til et andet forsikringsselskab, jf. afsnittet nedenfor vedr. risikooplysninger.

Det fremgår af vores korrespondance med dig ifm. indtegning af forsikringen, at vi den 11. juni 2015 skrev således til dig:

'Hej …,
Som jeg nævnte overfor dig i telefonen, kunne jeg tidligst opsige din forsikring den 1. juli 2015, da fortrydelsesfristen hos [tidl. Selskab] var overskredet.

Det betyder, at du skal betale for den periode, du har været forsikret hos [tidl. selskab]. Jeg nævnte også for dig, at du ville få et forhøjet gebyr ved opsigelse, da forsikringen har været i kraft i under 1 år.

Jeg har afsluttet din forsikring hos [tidl. selskab].'

Tryg Forsikring A/S indtegnede bilforsikringen pr. den 30. juni 2015, idet Tryg på baggrund af din henvendelse havde opsagt forsikringen hos [tidl. selskab], jf. den citerede e-mail.

KORT OM DIN BILFORSIKRING HOS [tidl. Selskab]
Som aftalt, har vi været i kontakt med [tidl. selskab], der har oplyst, at de den 30. januar 2015 modtog centralregistertilgang for bilen … og at de var nødsaget til at tvangs-udstede policen pr. den 12. marts 2015, idet du ikke vendte tilbage med oplysning om, hvilke dækninger du ønskede, herunder oplysninger om korrekt anciennitet/antal skadefri år og forventet kørselsbehov. [tidl. selskab] oplyser endvidere, at på grund af manglende betaling af præmien ophørte deres dækning den 23. maj 2015.

Endelig har vi fået oplyst af [tidl. selskab], at der var et udestående hos dem på 17.556 kr. i præmie, som ikke var betalt. Tryg Forsikring kan forstå, at de første opkrævninger fra [tidl. selskab] angiveligt var uden korrekte oplysninger omkring bl.a. forventet kørselsbehov og at dette senere blev rettet til af [tidl. selskab], så den skyldige præmie blev på 8.150 kr.

TRYG FORSIKRING ANNULLERER DIN BILFORSIKRING, jf. FORSIKRINGSAFTALELOVENS § 6 stk. 1 samt § 7

For at flytte forsikring fra ét forsikringsselskab til et andet forsikringsselskab, skal man som forsikringstager sørge for at have betalt evt. skyldig præmie til det gamle forsikringsselskab. Dette står beskrevet i Forsikringsbekendtgørelsen § 8 stk. 1:

'Forsikring af et registreringspligtigt, motordrevet køretøj må ikke tegnes, såfremt forsikringstageren for en tidligere forsikring vedrørende samme køretøj skylder præmie, der er forfalden inden for de sidste to år. En forsikring af et registreret, motordrevet køretøj tegnet i strid hermed ophører uden videre'

Tryg Forsikring vil - og må - altså ikke tegne bilforsikring, for en forsikringstager, der skylder præmie for sin bil til et andet forsikringsselskab.

Tryg Forsikring har derfor indtegnet forsikringen for dit køretøj …, under klar forudsætning af, at der ikke var skyldig præmie i andet selskab. Havde Tryg Forsikring ved indtegningen været vidende om, at præmien i [tidl. Selskab] ikke ville blive betalt før indtegning, ville vi have afvist at have indtegnet forsikringen.

Vi henviser i denne forbindelse til Forsikringsaftalelovens § 6 stk. 1:
'Har forsikringstageren, uden at forholdet omfattes af §§ 4 eller 5, givet urigtig oplysning, er selskabet fri for ansvar, hvis det kan antages ikke at ville have overtaget forsikringen, om det rette forhold havde været oplyst'

Da der er givet urigtige oplysninger i forbindelse med forsikringens tegning og vi ikke ville have antaget forsikringen, såfremt vi havde modtaget de korrekte oplysninger, har vi annulleret forsikring med tilbagevirkende kraft til tegningstidspunktet den 1. juli 2015, jf. Forsikringsaftalelovens § 6 stk. 1. Når bilforsikringen annulleres efter forsikringsaftalelovens § 6 stk. 1,

får det den konsekvens, at vi - allerede derfor - må afvise at dække den anmeldte tyveriskade på din bil.

Præmie indbetalt til Tryg Forsikring A/S for perioden 1. juli til 10. november 2015 vil naturligvis blive refunderet.

Tryg Forsikring henviser også til Forsikringsaftalelovens § 7:
'Forsikringstagerens undladelse af at give oplysning har ingen indflydelse på selskabets ansvar, medmindre han burde være klar over, at den ikke oplyste omstændighed var af betydning for selskabet og hans forhold kan tilregnes ham som grov uagtsomhed. I så fald anses han, som om han havde givet urigtig oplysning, jfr.§ 6.'

Med særlig henvisning til Forsikringsbekendtgørelsen § 8 stk. 1, citeret ovenfor, gøres det i øvrigt gældende, at du i forbindelse med tegningen af bilforsikringen ikke kan have været uvidende om, at det for Tryg Forsikring var en betingelse, at den tidligere forsikring i [tidl. selskab] - for samme bil - var betalt og ikke i restance på grund af manglende præmiebetaling. Ved ikke at oplyse Tryg Forsikring om, at du ikke betalte præmien til [tidl. selskab], har du i det mindste udvist grov uagtsomhed. Herefter følger, at Tryg Forsikring i medfør af Forsikringsaftalelovens § 7, jf. § 6, har været berettiget til dels at annullere kaskoforsikringen og dels at afvise at yde forsikringsdækning. Jeg henviser til kendelse nr. 50.467 fra Ankenævnet for Forsikring, som vedhæftes.

Det forhold, at du den 29. december 2015, efter skaden den 7. november 2015, oplyser til Tryg Forsikring, at præmierestancen til [tidl. selskab] nu var betalt til [tidl. selskab] kan ikke medføre et andet resultat. …"

Af bekendtgørelse 2007-06-06 nr. 579 om ansvarsforsikring for motorkøretøjer mv. fremgår blandt andet:

"§ 8. Forsikring af et registreringspligtigt, motordrevet køretøj må ikke tegnes, såfremt forsikringstageren for en tidligere forsikring vedrørende samme køretøj skylder præmie, der er forfalden inden for de sidste to år. En forsikring af et registreret, motordrevet køretøj tegnet i strid hermed ophører uden videre.

Stk. 2. Præmierestance for en forsikring, der oprindelig er tegnet for et andet køretøj men overført til et nyt køretøj, fører ikke til forsikringens ophør, hvis restancen er opstået, inden forsikringen blev overført til det nye køretøj."

Nævnet udtaler:

Klageren har den 19/11 2015 telefonisk anmeldt til selskabet, at hans bil blev stjålet mellem fredag den 6/11 2015 kl. 22 og lørdag den 7/11 2015 kl. 17.

Selskabet har afvist at yde dækning for bilen og har ophævet forsikringen med tilbagevirkende kraft til tegningstidspunktet. Selskabet har i første række anført, at klageren har afgivet urigtige oplysninger ved forsikringens tegning, og at det derfor har været be-

rettiget til at opsige klagerens forsikring med tilbagevirkende kraft til tegningstidspunktet under henvisning til, at han har afgivet urigtige oplysninger ved forsikringens tegning, jf. forsikringsaftalelovens § 7. Selskabet har i anden række anført, at klageren ikke har sandsynliggjort, at bilen er bortkommet ved en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed.

Afgivelse af urigtige oplysninger – ophævelse af klagerens bilforsikring

Det er oplyst, at klageren og det tidligere selskab var uenige om præmiens størrelse, og at klageren under dette forløb telefonisk kontaktede det indklagede selskab den 6/5 2015 og fik et tilbud på en bilforsikring. Tilbuddet blev accepteret den 20/5 2015, og samme dag fremsendte selskabet en elektronisk opsigelse til klagerens tidligere selskab, hvilken blev accepteret den 21/5 2015 af det tidligere selskab, således at forsikringen overgik til det indklagede selskab den 1/7 2015. Ved mail af 11/6 2015 gjorde en medarbejder hos selskabet klageren opmærksom på, at han skulle betale præmie for den tid, bilen havde været forsikret i det tidligere selskab.

Selskabet har oplyst, at klagerens tidligere selskab fremsendte første rykker for betaling til klageren den 26/4 2015, og at klageren allerede ved denne lejlighed blev gjort opmærksom på, at forsikringsdækningen ville udgå den 23/5 2015, såfremt han ikke betalte.

Selskabet har oplyst, at dets undersøgelseskonsulent i begyndelsen af december 2015 kontaktede klageren og oplyste ham om, at forsikringen var tegnet i strid med registreringsbekendtgørelsen, idet han skyldte penge til et andet selskab. Klageren betalte efter det oplyste restancen til det tidligere selskab, der var forhandlet betydeligt ned, umiddelbart efter, at det indklagede selskab i mail af 18/12 2015 havde bedt klageren om at betale beløbet.

Ved brev af 11/3 2016 anførte selskabet, at det ophævede bilforsikringen med tilbagevirkende kraft til tegningstidspunktet under henvisning til forsikringsaftalelovens § 6, stk. 1, jf. § 7. Selskabet har blandt andet henvist til, at klageren i forbindelse med den telefoniske indtegning undlod at oplyse om, at han var i restance hos sit tidligere selskab.

15. 89839

Selskabet har herved fremlagt et skærmprint fra sit IT-system dateret den 20/5 2015, hvor der ud for "Pålagt skærpede vilkår eller opsagt af andet selskab" er anført "N".

Selskabet har endvidere henvist til, at det af bekendtgørelse om ansvarsforsikring for motorkøretøjer § 8, stk. 1 fremgår, at der ikke må tegnes forsikring for et motordrevet køretøj, hvis forsikringstageren skylder præmie for samme køretøj i andet selskab.

Klageren bestrider, at han under telefonsamtalen med selskabet blev spurgt, om han var i restance over for andre selskaber. Endvidere har klageren anført, at det af policen af 6/7 2015 alene fremgår som forudsætninger, at han ikke var pålagt skærpede vilkår eller var opsagt hos sit tidligere selskab, og at begge forudsætninger var opfyldt, da han den 20/5 2015 tegnede forsikringen hos selskabet. Klageren bestrider i øvrigt at være blevet oplyst om, at det var en betingelse for at tegne forsikringen, at han ikke var i restance i andet selskab med samme bil.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at selskabet ikke har bevist, at klageren har afgivet urigtige risikooplysninger i forbindelse med forsikringens tegning, jf. herved forsikringsaftalelovens § 6, stk. 1.

Nævnet har lagt vægt på, at klageren – også selv om det lægges til grund, at han blev stillet det pågældende spørgsmål, der fremgår af skærmprintet fra selskabets IT-system, og uanset at han skulle have svaret "nej" hertil – hverken var pålagt skærpede vilkår eller var opsagt af sit tidligere selskab på det tidspunkt, hvor forsikringen blev tegnet, og nævnet finder det allerede på dette grundlag ikke bevist, at klageren objektivt har svaret urigtigt på selskabets spørgsmål.

Spørgsmålet i sagen bliver herefter, om klageren burde have indset, at det for selskabet var en relevant omstændighed, at klageren var i restance hos sit tidligere selskab, og om det kan tilregnes klageren som groft uagtsomt, jf. forsikringsaftalelovens § 7, at han ikke af egen drift oplyste selskabet herom.

Nævnet finder, at selskabet ikke har bevist, at det kan tilregnes klageren som groft uagtsomt, at han ikke af egen drift oplyste selskabet om restancen.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at selskabet – såfremt det var en relevant omstændighed for selskabet at vide, hvorvidt klageren var i restance hos sit tidligere selskab – blot kunne have spurgt klageren herom.

Endvidere har nævnet lagt vægt på, at årsagen til, at klageren ikke betalte præmien hos det tidligere selskab skyldtes uoverensstemmelser omkring præmiefastsættelsen, der oprindeligt var fastsat til 17.556, men efter opsigelsen blev berigtiget til 8.149,96 kr.

Nævnet har endvidere noteret sig, at selskabet allerede i begyndelsen af december 2015 rettede henvendelse til klageren om hans restance til det tidligere selskab, og at selskabet først i brevet af 11/3 2016 påberåbte sig forsikringsaftalelovens §§ 6 og 7.

Det følger af forsikringsaftalelovens § 8, at selskabet – efter at have fået kundskab om oplysningens urigtighed – uden unødigt ophold skal meddele forsikringstageren, i hvilket omfang det vil påberåbe sig nogen af de rettigheder, disse paragraffer hjemler.

Nævnet finder, at selskabets pligt til uden unødigt ophold at meddele forsikringstageren, i hvilket omfang det vil påberåbe sig nogen af de rettigheder, der hjemles i §§ 6 og 7 i forsikringsaftaleloven skærpes i en situation som den foreliggende, hvor det i en mail har opfordret klageren til at betale restancen, hvilket må have givet klageren indtryk af, at restanceforholdet ikke havde nogen dækningsmæssige konsekvenser, hvis han betalte restancen.

Nævnet finder, at selskabet ikke har handlet uden unødigt ophold og derfor har fortabt retten til at påberåbe sig §§ 6 og 7 i forsikringsaftaleloven, hvorfor selskabet også af denne grund har været uberettiget til at ophæve forsikringen med tilbagevirkende kraft.

Nævnet finder herefter, at selskabet ikke har været berettiget til at ophæve klagerens bilforsikring med tilbagevirkende kraft til tegningstidspunktet, jf. forsikringsaftalelovens § 7, jf. § 6, stk. 1.

Tyveri af bilen

Klageren har i forbindelse med sin anmeldelse til selskabet oplyst, at der var én nøgle til bilen, og at han havde været i besiddelse af denne på tidspunktet, da bilen bortkom, at bilen var købt for 180.000 kr. cirka 1 år forinden, samt at han havde monteret ekstraudstyr i bilen for cirka 70.000 kr.

Bilen er ifølge det oplyste forsynet med startspærre, og der er ingen oplysninger om, at bilen er blevet genfundet.

Selskabet har oplyst, at der ikke er optaget en egentlig politirapport i forbindelse med sagen, men at politiet telefonisk har oplyst "talt med politiet station […] Politiet har noteret at bilen er stjålet fra [...] nr. 29 i tidsrummet d. 6.11.15 kl. 21 til kl. 16 den 7.11. Kunden oplyste uopfordret, at han til tider låner bilen ud til familie og venner, og at han havde forhørt sig hos dem, men ingen af dem havde lånt bilen. Han havde ikke oplyst nærmere til politiet omkring nøgler".

Selskabet har henvist til, at klageren ikke har sandsynliggjort, at bilen er bortkommet ved et dækningsberettigende tyveri, og har til støtte herfor blandt andet anført, at en bil forsynet med startspærre som udgangspunkt ikke kan stjæles uden brug af rette nøgle, og at en potentiel tyv således skal have været i besiddelse af ret bekosteligt udstyr for at kunne stjæle bilen. Selskabet har endvidere anført, at bilmodellen er udgået af det danske marked, hvorfor der ikke kan skaffes reservedele til den, og at den på tyveritidspunktet var 8 år gammel, hvilket gør den uattraktiv for en potentiel tyv.

Efter en gennemgang af sagen og efter en samlet vurdering finder nævnet, at klageren ikke har sandsynliggjort, at bilen er bortkommet ved et dækningsberettigende tyveri. Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at bilen er forsynet med startspærre, hvor omgåelse kræver specialudstyr målrettet det pågældende bilmærke og særlig viden at be-

nytte, at klageren var i besiddelse af bilens eneste nøgle på tyveritidspunktet, at bilen var 8 år gammel, og at den var udgået af det danske marked. Nævnet kan herefter ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde dækning for bilen.

Nævnet har truffet sin afgørelse på skriftligt grundlag. Det kan derfor ikke udelukkes, at en egentlig bevisførelse for en domstol kan give et andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Selskabet, Tryg Forsikring A/S, skal anerkende, at det har været uberettiget til at ophæve klagerens bilforsikring med tilbagevirkende kraft.

I øvrigt får klageren ikke medhold.

Klagegebyret tilbagebetales.

Marianne Højgaard Pedersen
formand